

УДК 378.091.33 : [378.016: [373.5.011.3 - 051:796/799]]

DOI <https://doi.org/10.32782/NSER/2025-6.03>

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ НАВЧАННЯ У СИСТЕМІ ПОСЛІДОВНОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ

Дишко Олеся Леонідівна

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії фізичного виховання та рекреації
Волинського національного університету імені Лесі Українки
ORCID ID: 0000-0002-1310-6950

Белікова Наталія Олександрівна

доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри теорії фізичного виховання та рекреації
Волинського національного університету імені Лесі Українки
ORCID ID: 0000-0003-2789-7586

Кіндрат Вадим Кирилович

кандидат педагогічних наук, доцент,
завідувач кафедри теорії і практики фізичної культури і спорту
Рівненського державного гуманітарного університету
ORCID ID: 0000-0002-7475-3385

Косинський Едуард Олександрович

викладач кафедри теорії та методики фізичної культури
КЗВО «Луцький педагогічний інститут»
ORCID ID: 0000-0002-4297-4087

У статті розглянуто проблему використання інтерактивних методів навчання у системі послідовної педагогічної освіти майбутніх учителів фізичної культури в умовах сучасних трансформацій освітнього процесу. Актуальність дослідження зумовлена зростанням вимог до професійної підготовки вчителя фізичної культури, орієнтацією педагогічної освіти на компетентнісний підхід, необхідністю розвитку комунікативних, рефлексивних і професійно значущих умінь здобувачів освіти, а також недостатньою системністю й наступністю впровадження інтерактивних методів на різних освітніх рівнях. Метою статті є обґрунтування ролі та визначення особливостей використання інтерактивних методів навчання у системі послідовної педагогічної освіти майбутніх учителів фізичної культури. У дослідженні використано теоретичні методи аналізу, узагальнення та систематизації наукових джерел, а також емпіричні методи, зокрема анкетування здобувачів освіти та викладачів. Емпіричну базу дослідження становили результати онлайн-опитування 670 здобувачів спеціальності А4.11 Середня освіта (Фізична культура) та 103 викладачів із дев'яти закладів вищої освіти та трьох фахових коледжів України. Для опрацювання результатів застосовано методи описової статистики. У статті проаналізовано рівень обізнаності здобувачів різних освітніх ступенів з інтерактивними методами навчання, визначено найбільш поширені та маловикористовувані методи, а також виявлено особливості їх застосування у професійній підготовці. Отримані результати засвідчили, що на початкових етапах підготовки переважають практико-орієнтовані інтерактивні методи, тоді як інноваційні, дослідницькі та міждисциплінарні підходи впроваджуються нерівномірно та переважно на ступені магістра. Встановлено, що, попри усвідомлення викладачами необхідності ускладнення методів навчання, інтерактивні технології не завжди реалізуються як цілісна система, що забезпечує наступність і логіку професійного зростання здобувачів освіти. Зроблено висновок про доцільність оновлення змісту й методичного забезпечення професійної підготовки майбутніх учителів фізичної

© Дишко О. Л., Белікова Н. О., Кіндрат В. К., Косинський Е. О., 2025

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

культури шляхом цілеспрямованого та системного впровадження інтерактивних методів навчання на всіх освітніх ступенях.

Ключові слова: педагогічна освіта, інтерактивні методи навчання, послідовна освіта, професійна підготовка, майбутні учителі фізичної культури, освітні ступені, інтерактивні технології.

Dyshko O. L., Bielikova N. O., Kindrat V. K., Kosynskyi E. O. Interactive teaching methods in the system of sequential pedagogical education of future physical education teachers

The article examines the problem of using interactive teaching methods in the system of sequential pedagogical education of future physical education teachers in the context of contemporary transformations of the educational process. The relevance of the study is determined by the growing requirements for the professional training of physical education teachers, the orientation of pedagogical education toward a competency-based approach, the need to develop communicative, reflective, and professionally significant skills of students, as well as the insufficient consistency and continuity in the implementation of interactive methods at different educational levels. The purpose of the article is to substantiate the role and identify the features of using interactive teaching methods in the system of sequential pedagogical education of future physical education teachers at the levels of junior professional bachelor, bachelor's, and master's degrees. The study employs theoretical methods of analysis, generalization, and systematization of scientific sources, as well as empirical methods, including surveys of students and teaching staff. The empirical basis of the study consists of the results of an online survey of 670 students majoring in A4.11 Secondary Education (Physical Education) and 103 lecturers from nine higher education institutions and three professional colleges in Ukraine. Descriptive statistical methods were used to process the data. The article analyzes the level of awareness of students at different educational stages regarding interactive teaching methods, identifies the most common and least used methods, and reveals specific features of their application in professional training. The findings indicate that practice-oriented interactive methods prevail at the initial stages of training, while innovative, research-based, and interdisciplinary approaches are implemented unevenly and mainly at the master's level. It has been established that, despite lecturers' awareness of the need to gradually increase the complexity of teaching methods, interactive technologies are not always implemented as an integrated system that ensures continuity and a logical progression of students' professional development. The study concludes that there is a need to update the content and methodological support of professional training for future physical education teachers through purposeful and systematic implementation of interactive teaching methods at all educational levels.

Key words: pedagogical education, interactive teaching methods, sequential education, professional training, future physical education teachers, educational levels, interactive technologies.

Постановка проблеми та її актуальність.

Сучасні зміни в системі педагогічної освіти, зумовлені впровадженням компетентнісного підходу, цифровізацією освітнього процесу та зростанням соціальних запитів до якості підготовки вчителя, актуалізують потребу в переосмисленні традиційних підходів до професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури. Особливої ваги в цьому контексті набуває використання інтерактивних методів навчання, які забезпечують активну взаємодію учасників освітнього процесу, сприяють розвитку комунікативних умінь, критичного мислення, професійної рефлексії та готовності до роботи в умовах сучасної школи.

Водночас практика підготовки майбутніх учителів фізичної культури свідчить про недостатню системність і наступність упровадження інтерактивних методів на різних освітніх ступенях (фаховий молодший бакалавр – бакалавр – магістр). Застосування таких методів часто має епізодичний характер, не завжди узгоджується зі змістом і цілями підготовки на кожному етапі та не забезпечує поступового ускладнення навчальної діяльності відповідно до професійного зростання здобувачів освіти. У зв'язку з цим виникає потреба в науковому осмисленні ролі інтерактивних методів

у системі послідовної педагогічної освіти майбутніх учителів фізичної культури, визначенні їх дидактичного потенціалу, умов ефективного застосування та місця в забезпеченні цілісності професійної підготовки, що й зумовлює актуальність даного дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Проблема впровадження інтерактивних методів навчання у сучасну педагогічну освіту посідає вагоме місце в наукових дослідженнях, що зумовлено трансформацією освітнього процесу, орієнтацією на компетентнісний підхід і необхідністю підготовки фахівців, здатних до активної професійної взаємодії. Термін «інтерактивний» походить від англійських слів interact («взаємний») та act («діяти»), що вказує на можливість активної взаємодії у формі бесіди або діалогу як між учасниками освітнього процесу, так і між людиною та комп'ютером. Відповідно, інтерактивне навчання передбачає організацію освітнього процесу в умовах постійної та цілеспрямованої взаємодії всіх його учасників, де кожен є активним суб'єктом навчальної діяльності [9]. До основних форм, методів і прийомів інтерактивного навчання вчені О. Беляєва, Т. Скрипнікова та Т. Хміль відносять: евристичну бесіду, «займи

позицію», PRES-формулу, презентації, «мозковий штурм», «круглий стіл», ділову гру, рольову гру, «метафора», «дерево рішень», конкурси практичних робіт з їх подальшим обговоренням, конкурси фахової майстерності, навчальні тренінги, колективне вирішення творчих завдань, кейс-метод, моделювання певного виду діяльності або ситуацій (поведінкове моделювання), проєктні технології, обговорення відеозаписів, зокрема, запис власних дій, метод зворотного зв'язку, навчання у співробітництві (навчання в малих групах), проблемний (проблемно-пошуковий) метод тощо [2].

Інтерактивні технології навчання визначаються як комплекс методів, інструментів і організаційних форм, спрямованих на стимулювання активного обміну думками та співпраці між учасниками освітнього процесу, що ґрунтуються на принципах партнерства й співтворчості та орієнтовані на досягнення конкретних освітніх результатів [3].

Інтерактивні методи навчання Л. Конопляник розглядаються як ефективний інструмент демократизації освітнього процесу, що через активну взаємодію, співпрацю та використання інформаційно-комунікаційних технологій підвищує мотивацію здобувачів освіти й створює умови для формування активної позиції учасників навчання, що є методично значущим для реалізації інтерактивних підходів у послідовній підготовці майбутніх учителів фізичної культури [7].

Інтерактивні технології стали важливим компонентом сучасного навчального процесу у вищій освіті, адже вони дозволяють значно покращити ефективність засвоєння матеріалу та стимулюють більш глибоку залученість. І. Семенишиною зі співавт. систематизовано й узагальнено сучасні інтерактивні технології як ключовий інструмент модернізації вищої освіти, що охоплюють проблемно-орієнтоване навчання, цифрові та онлайн-платформи, мультимедійні й дистанційні формати, гейміфікацію, віртуальні симуляції, адаптивні системи та VR/AR-технології, які в сукупності сприяють активізації пізнавальної діяльності здобувачів, розвитку критичного мислення, автономності, цифрової компетентності та практичної спрямованості навчання [8].

Поряд із загально-педагогічним осмисленням інтерактивних технологій, у сучасних наукових публікаціях дедалі більшої уваги набувають питання їх застосування у сфері фізичної культури, де освітній процес поєднує навчальні, рухові та комунікативні компоненти. У цьому контексті інтерактивні методи розглядаються не лише як засіб активізації пізнавальної діяльності, а й як ефективний інструмент формування професійних, соціальних і комунікативних умінь майбутніх учителів фізичної культури, що зумовлює

необхідність аналізу спеціалізованих досліджень у цій сфері. Так, Т. Дух зі співав. обґрунтували доцільність впровадження інтерактивних методів навчання у підготовку майбутніх фахівців з фізичної культури і спорту як ефективного засобу розвитку системного мислення, здатності працювати в умовах невизначеності та практичного застосування знань [6].

У дослідженні О. Шукатки та співав. підкреслюється, що впровадження інтерактивних методів навчання в освітній процес забезпечує активне залучення учнів до комунікації в групових та індивідуальних формах роботи, сприяє розвитку критичного мислення, мовленнєвих і соціальних навичок, а також підвищує ефективність професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури. Особливу увагу слід приділяти використанню інтерактивних технологій та методів, таких як дискусії, рольові ігри і дебати [11].

Також О. Шевченко обґрунтовує значення інтерактивних технологій як важливого засобу якісної професійної підготовки, визначає їх складові та дидактичні ознаки й наголошує, що активна взаємодія студентів через проблемно-орієнтовані, групові та діалогові форми навчання створює передумови для формування творчої, ініціативної та професійно компетентної особистості майбутнього вчителя фізичної культури, що безпосередньо підтверджує доцільність інтеграції інтерактивних методів у сучасний освітній процес [10].

Інтерактивні технології, зокрема групові дискусії, мозкові штурми, рольові ігри та використання мультимедійних засобів, істотно підвищують ефективність освітнього процесу. Для майбутніх учителів фізичної культури це має особливе значення, оскільки в межах професійної підготовки вони повинні навчитися ефективної взаємодії з учнями, формування навчальної мотивації та створення сприятливого освітнього середовища. Застосування інтерактивних методів дає змогу моделювати реальні педагогічні ситуації, що сприяє розвитку комунікативних умінь та емоційного інтелекту [4].

У дослідженні О. Shapran та О. Tkachuk експериментально підтверджено ефективність використання інтерактивних технологій у процесі фізичного виховання, зокрема мобільних додатків і віртуальних симуляторів, які забезпечують індивідуалізований зворотний зв'язок і сприяють підвищенню мотивації, залученості та рівня фізичної підготовленості студентів, що є важливим методичним орієнтиром для впровадження інтерактивних методів у послідовній підготовці майбутніх учителів фізичної культури [12].

Узагальнення проаналізованих наукових джерел дає підстави стверджувати, що проблема впровадження інтерактивних методів навчання у підготовку майбутніх учителів фізичної куль-

тури достатньо широко представлена в сучасному науковому дискурсі, однак здебільшого розглядається в межах загально-педагогічних підходів, або на окремих етапах професійної підготовки. Водночас поза належною увагою залишається питання системності й наступності використання інтерактивних методів у межах послідовної педагогічної освіти на ступенях фахового молодшого бакалавра, бакалавра та магістра, а також відсутній цілісний аналіз їх ускладнення, узгодженості та адаптації до специфіки кожного освітнього ступеня. Недостатньо дослідженими залишаються й емпіричні аспекти обізнаності здобувачів освіти з інтерактивними методами, а також реальний стан їх використання у практиці підготовки майбутніх учителів фізичної культури, що зумовлює необхідність подальшого наукового пошуку в означеному напрямі та визначає проблемне поле даного дослідження.

Метою статті є обґрунтування ролі та визначення особливостей використання інтерактивних методів навчання у системі послідовної педагогічної освіти майбутніх учителів фізичної культури.

Виклад основного матеріалу дослідження. Систему послідовної освіти майбутніх учителів фізичної культури ми розуміємо як цілісно організований поетапний освітній процес, що охоплює підготовку здобувачів на рівнях фахового молодшого бакалавра, бакалавра та магістра і забезпечує наступність, узгодженість та інтеграцію змісту професійної підготовки [5]. У такій системі інтерактивні методи навчання виступають не епізодичним дидактичним прийомом, а наскрізним педагогічним інструментом, який сприяє поступовому ускладненню освітніх завдань, розвитку професійних, комунікативних і рефлексивних умінь здобувачів та формуванню їхньої готовності до практичної педагогічної діяльності в сучасних умовах закладу загальної середньої освіти.

З метою з'ясування особливостей використання та рівня обізнаності з інтерактивними методами навчання у системі послідовної педагогічної освіти майбутніх учителів фізичної культури (фаховий молодший бакалавр – бакалавр – магістр) було проведено анкетування [1] здобувачів спеціальності А4.11 «Середня освіта (Фізична культура)», а також викладачів, які здійснюють їх професійну підготовку. В онлайн-опитуванні, організованому із застосуванням сервісу Google Forms, взяли участь 103 викладачі та 670 здобувачів освіти з дев'яти закладів вищої освіти та трьох фахових коледжів України, зокрема 146 респондентів освітньо-професійного рівня «фаховий молодший бакалавр», 412 студентів освітнього рівня «бакалавр» і 112 здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти. Для аналізу отриманих даних використано методи описової статистики.

Аналіз відповідей здобувачів різних освітніх ступенях на запитання щодо обізнаності з інтерактивними методами навчання засвідчує суттєві відмінності у структурі та глибині їхнього методичного досвіду, що безпосередньо відображає особливості реалізації інтерактивного навчання у системі послідовної педагогічної освіти майбутніх учителів фізичної культури. Так, у фахового молодшого бакалавра домінують методи практико-орієнтованого спрямування: найвищі показники зафіксовано щодо тренінгів (89,73 %), моделювання професійної діяльності (62,33 %) та аналізу професійних ситуацій (58,90 %), що свідчить про орієнтацію підготовки на формування первинних професійних умінь і навичок. Водночас рівень обізнаності з методами, що потребують вищого рівня абстракції та міждисциплінарної інтеграції, залишається низьким: інтегровані STEAM-проекти (8,22 %) та проектно-дослідницький метод (18,49 %) представлені фрагментарно, що вказує на обмежене впровадження інноваційних і дослідницьких підходів на початковому етапі професійної підготовки (рис. 1).

Серед бакалаврів спостерігається певне вирівнювання структури інтерактивних методів, однак без чіткої логіки ускладнення: найбільш відомими залишаються тренінги (52,67 %), аналіз професійних ситуацій (46,84 %), дискусії та дебати (45,87 %) і мозковий штурм (43,93 %). Натомість показники щодо кейс-методу (14,81 %), проектно-дослідницького методу (14,56 %) та STEAM-проектів (5,83 %) залишаються низькими, що свідчить про недостатню інтеграцію дослідницьких та міжпредметних технологій у бакалаврську підготовку майбутніх учителів фізичної культури. Показовим є й зниження обізнаності з моделюванням професійної діяльності (29,37 %) порівняно з фаховими молодшими бакалаврами, що може вказувати на відсутність системної наступності у використанні цього методу (рис. 1).

На магістерському рівні вищої освіти фіксується розширення спектра інтерактивних методів і зростання обізнаності з інноваційними формами навчання: високі показники мають тренінги (68,75 %), дискусії та дебати (63,39 %), моделювання професійної діяльності (51,79 %) та мозковий штурм (50,0 %). Водночас саме на цьому рівні помітно зростає обізнаність із методами дослідницького та міждисциплінарного спрямування, зокрема проектно-дослідницьким методом (37,50 %), STEAM-проектами (25,0 %) та сторітелінгом (25,89 %), що свідчить про поступове зміщення акцентів у бік аналітичної, рефлексивної та творчої діяльності. Разом із тим відносно низькі показники щодо кейс-методу (12,50 %) вказують на недовикористання потенціалу цього методу для формування професійного мислення та прийняття педагогічних рішень (рис. 1).

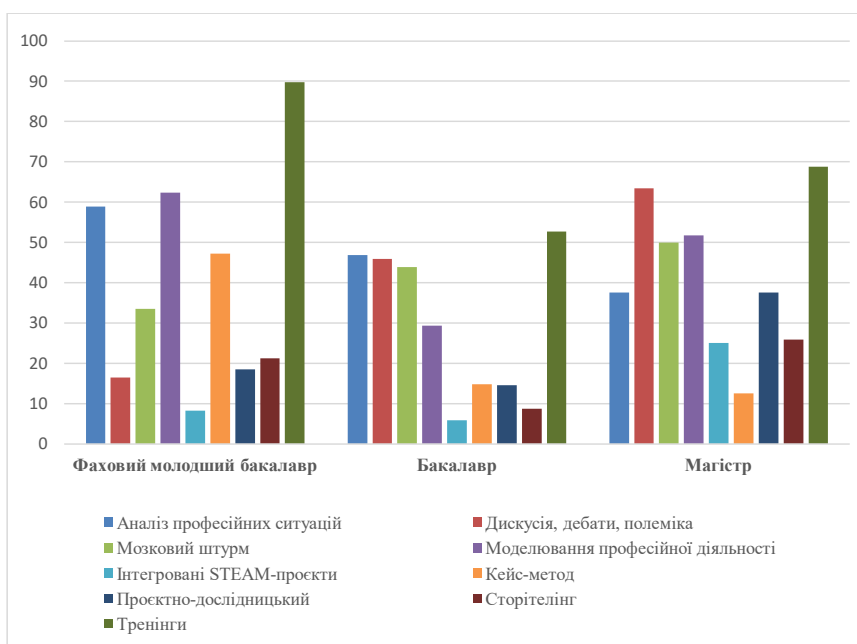

Рис. 1. Рівень обізнаності з інтерактивними методами навчання у системі послідовної педагогічної освіти майбутніх учителів фізичної культури, %

Аналіз результатів анкетування викладачів, які здійснюють підготовку майбутніх учителів фізичної культури в системі послідовної педагогічної освіти, дозволяє глибше осмислити особливості використання інтерактивних методів навчання та виявити методичні орієнтири професійної підготовки на різних освітніх ступенях. Так, переважна більшість респондентів (90,29 %) однозначно підтримують позицію щодо необхідності ускладнення методів навчання в межах послідовних освітніх рівнів, що свідчить про усвідомлення викладачами принципу наступності та поступового нарощування когнітивної й практичної складності освітнього процесу.

Аналіз спектра інтерактивних методів, що застосовуються викладачами у професійній підготовці майбутніх учителів фізичної культури, засвідчує домінування практико-орієнтованих і діяльнісних підходів. Найвищий показник зафіксовано щодо моделювання професійної діяльності (88,35 %), що підтверджує прагнення викладачів максимально наблизити освітній процес до реальних умов педагогічної практики. Значна частка респондентів активно використовує аналіз професійних ситуацій (80,58 %), мозковий штурм (67,96 %) та дискусії й дебати (66,99 %), що сприяє розвитку професійного мислення, рефлексії та комунікативних умінь майбутніх педагогів (рис. 2).

Водночас показники використання методів дослідницького та інноваційного спрямування є суттєво нижчими. Так, проектно-дослідницький метод застосовують 60,19 % викладачів, що свід-

чить про його поступову інтеграцію в освітній процес, проте кейс-метод використовують лише 33,01 % респондентів, а інтегровані STEAM-проекти (6,80 %) і сторітелінг (5,83 %) залишаються малопоширеними. Це вказує на недостатнє впровадження сучасних міждисциплінарних і креативних підходів, потенціал яких у підготовці майбутніх учителів фізичної культури використовується обмежено. Показовим є також використання тренінгів (61,17 %), що підтверджує орієнтацію викладачів на розвиток практичних і комунікативних умінь, а наявність авторських форм роботи (майстер-класи, флешмоби, батли – 8,74 %) свідчить про прагнення окремих педагогів до методичної інноваційності (рис. 2).

Отже, результати опитування здобувачів і викладачів свідчать, що інтерактивні методи навчання у послідовній підготовці майбутніх учителів фізичної культури застосовуються нерівномірно та не завжди мають чітку наступність і ускладнення, що зумовлює потребу в оновленні змісту підготовки, ширшому використанні інноваційних і дослідницьких методів та вибудованні цілісної системи інтерактивного навчання на всіх освітніх рівнях.

Висновки. Отже, інтерактивні методи навчання мають вагомий дидактичний потенціал у послідовній підготовці майбутніх учителів фізичної культури, однак їх використання на різних освітніх ступенях залишається нерівномірним і не завжди логічно узгодженим із принципами наступності та ускладнення освітньої діяльності. Проведене анкетування засвідчило, що на почат-

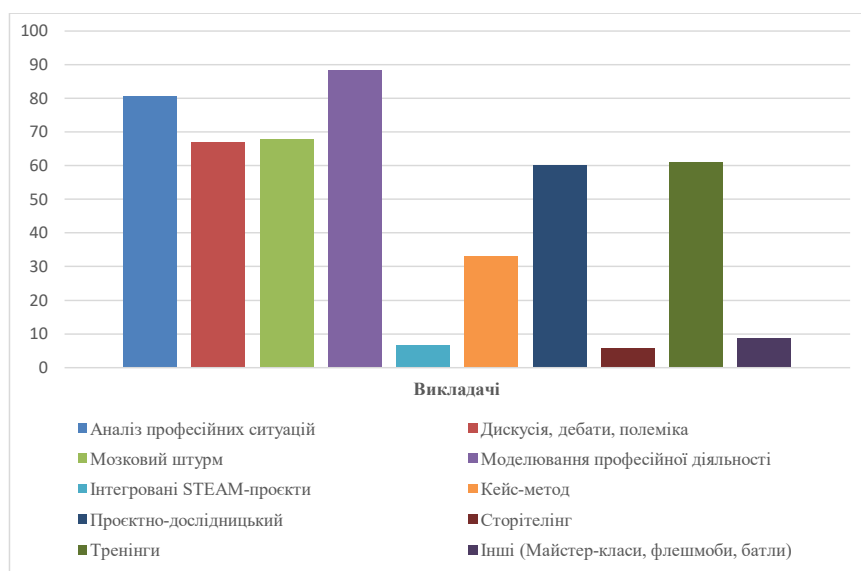

Рис. 2. Інтерактивні методи, що застосовуються викладачами у професійній підготовці майбутніх учителів фізичної культури, %

кових етапах підготовки домінують практико-орієнтовані методи, тоді як інноваційні, дослідницькі та міждисциплінарні підходи впроваджуються фрагментарно й переважно на магістерському рівні. Водночас позиція викладачів підтверджує

усвідомлення необхідності поступового ускладнення методів навчання та розширення спектра інтерактивних форм, що створює передумови для оновлення змісту й методичного забезпечення професійної підготовки.

Література:

- Белікова Н. О., Кіндрат В. К., Индика С. Я., Дишко О. Л., Беліков О. В. Анкетування як технологія вимірювання якості освітніх послуг у вищій школі. *Природнична освіта та наука*. Рівне, 2024. № 1. С. 5–11. <https://doi.org/10.32782/NSER/2024-1.01>
- Беляєва О., Скрипнікова Т., Хміль Т. Інтерактивні технології навчання у вищій освіті як інструмент формування конкурентоспроможного фахівця. *Проблеми екології та медицини*. 2022. Т. 26. № 5-6. С. 32–36. <https://doi.org/10.31718/mer.2022.26.5-6.06>
- Волкова Н. П. Інтерактивні технології навчання у вищій школі: навчально-методичний посібник. Дніпро : Університет імені Альфреда Нобеля, 2018. 360 с.
- Демінська Л.О. Вимоги до сучасного вчителя фізичного виховання. Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми : зб. наук. пр. Донецьк, 2011. Вип. 28. С. 94–96.
- Дишко О. Л., Белікова Н. О. Стан реалізації послідовної освіти майбутніх вчителів фізичної культури у сучасних освітніх реаліях. *Фізичне виховання, спорт і культура здоров'я у сучасному суспільстві*. 2025. № 2(70). С. 33–38. <https://doi.org/10.29038/2220-7481-2025-02-33-38>
- Дух Т., Кіщак М., Свищ Я. Інтерактивні методи навчання у процесі підготовки майбутніх фахівців спеціальності “Фізична культура і спорт”. *Вісник Прикарпатського університету. Фізична культура*. 2023. Вип. 41. С. 18–24. <https://doi.org/10.15330/fcult.41.18-24>
- Конопляник Л. М. Впровадження інтерактивних методів навчання як шлях до демократизації освітнього процесу. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2024. № 10. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13729641>
- Семенишина І., Федорчук А., Савастру Н. Сучасні тенденції у вищій освіті: роль інтерактивних технологій у покращенні освітнього процесу. *Суспільство та національні інтереси*. 2025. № 4(12). С. 340–354. [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-4\(12\)-340-354](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-4(12)-340-354)
- Філімонова Т.В. Використання інтерактивних технологій навчання в процесі вивчення педагогічних дисциплін майбутніми фахівцями початкової освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. 2020. № 31. Т.4. С.190–195. <https://doi.org/10.24919/2308-4863.4/31.214360>
- Шевченко О. В. Інтерактивні методи навчання у професійній підготовці майбутніх учителів фізичної культури. *Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова*. 2020. Вип. 7 К (127). С. 124–128.
- Шукатка О., Конох А., Мосейчук Ю., Борисевич Л. До проблеми формування комунікативної компетентності майбутніх фахівців фізичної культури у закладах вищої освіти. *Освіта. Інноватика. Практика*. 2025. № 13(5). С. 100–105. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13i5-015>

12. Shapran O., Tkachuk O. The use of interactive technologies in the physical education process. *Theory and Practice of Physical Culture and Sports*. 2024. № 3(2). P. 9–18. <https://doi.org/10.69587/tppcs/2.2024.09>

References:

1. Byelikova, N. O., Kindrat, V. K., Indyka, S. Ya., Dyshko, O. L., Byelikov, O. V. (2024) Anketuvannya yak tekhnolohiya vymiryuvannya yakosti osvityvnykh posluh u vyshchii shkoli [Questionnaire as a technology for measuring the quality of educational services in higher education]. *Pryrodnycha osvita ta nauka*, 1, 5–11. <https://doi.org/10.32782/NSER/2024-1.01> [in Ukrainian]
2. Byelyayeva, O., Skrypnykova, T., Khmil', T. (2022) Interaktyvni tekhnolohiyi navchannya u vyshchii osviti yak instrument formuvannya konkurentospromozhnoho fakhivtsya [Interactive learning technologies in higher education as a tool for forming a competitive specialist]. *Problemy ekolohiyi ta medytsyny*. 26, 5-6, 32–36. <https://doi.org/10.31718/mep.2022.26.5-6.06> [in Ukrainian]
3. Volkova, N. P. (2018) Interaktyvni tekhnolohiyi navchannya u vyshchii shkoli: navchal'no-metodychnyy posibnyk [Interactive learning technologies in higher education: a teaching and methodological manual]. Dnipro: Universytet imeni Al'freda Nobelya, 360. [in Ukrainian]
4. Demins'ka, L.O. (2011) Vymohy do suchasnoho vchytelya fizychnoho vykhovannya [Requirements for a modern physical education teacher]. *Suchasni informatsiyni tekhnolohiyi ta innovatsiyni metodyky navchannya u pidhotovtsi fakhivtsiv: metodolohiya, teoriya, dosvid, problemy : zb. nauk. pr. Donets'k*, 28, 94–96. [in Ukrainian]
5. Dyshko, O. L., Byelikova, N. O. (2025) Stan realizatsiyi poslidovnoyi osvity maybutnikh vchyteliv fizychnoyi kul'tury u suchasnykh osvityvnykh realiyakh [The state of implementation of consistent education of future physical education teachers in modern educational realities]. *Fizychno vykhovannya, sport i kul'tura zdorov'ya u suchasnomu suspil'stvi*, 2(70), 33–38. <https://doi.org/10.29038/2220-7481-2025-02-33-38> [in Ukrainian]
6. Dukh, T., Kishchak, M., Svyshch, YA. (2023) Interaktyvni metody navchannya u protsesi pidhotovky maybutnikh fakhivtsiv spetsial'nosti "Fizychna kul'tura i sport" [Interactive teaching methods in the process of training future specialists in the specialty "Physical education and sports"]. *Visnyk Prykarpats'koho universytetu. Fizychna kul'tura*, 41, 18–24. <https://doi.org/10.15330/fcult.41.18-24> [in Ukrainian]
7. Konoplyanyk, L. M. (2024) Vprovadzhennya interaktyvnykh metodiv navchannya yak shlyakh do demokratyzatsiyi osvityvnoho protsesu [Introduction of interactive teaching methods as a way to democratize the educational process]. *Pedahohichna Akademiya: naukovi zapysky*, 10. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13729641> [in Ukrainian]
8. Semenyshyna, I., Fedorchuk, A., Savastru, N. (2025) Suchasni tendentsiyi u vyshchii osviti: rol' interaktyvnykh tekhnolohiy u pokrashchenni osvityvnoho protsesu [Modern trends in higher education: the role of interactive technologies in improving the educational process]. *Suspil'stvo ta natsional'ni interesy*, 4(12), 340–354. [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-4\(12\)-340-354](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-4(12)-340-354) [in Ukrainian]
9. Filimonova, T.V. (2020) Vykorystannya interaktyvnykh tekhnolohiy navchannya v protsesi vyvchennya pedahohichnykh dystsyplin maybutnimy fakhivtsyamy pochatkovoyi osvity [The use of interactive learning technologies in the process of studying pedagogical disciplines by future specialists in primary education]. *Aktual'ni pytannya humanitarnykh nauk: mizhvuziv's'kyi zbirnyk naukovykh prats' molodykh vchenykh Drohobyt's'koho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni Ivana Franka*, 31, T.4, 190–195. <https://doi.org/10.24919/2308-4863.4/31.214360> [in Ukrainian]
10. Shevchenko, O. V. (2020) Interaktyvni metody navchannya u profesiyinii pidhotovtsi maybutnikh uchyteliv fizychnoyi kul'tury [Interactive teaching methods in professional training of future physical education teachers]. *Naukovyy chasopys NPU imeni M. P. Drahomanova*. 7 K (127), 124–128. [in Ukrainian]
11. Shukatka, O., Konokh, A., Moseychuk, Yu., Borysevych, L. (2025) Do problemy formuvannya komunikatyvnoyi kompetentnosti maybutnikh fakhivtsiv fizychnoyi kul'tury u zakladakh vyshchoyi osvity [To the problem of forming communicative competence of future physical education specialists in higher education institutions]. *Osvita. Innovatyka. Praktyka*, 13(5), 100–105. <https://doi.org/10.31110/2616-650X-vol13is-015> [in Ukrainian]
12. Shapran, O., Tkachuk, O. (2024) The use of interactive technologies in the physical education process. *Theory and Practice of Physical Culture and Sports*, 3(2), 9–18. <https://doi.org/10.69587/tppcs/2.2024.09>

Дата першого надходження статті до видання: 10.11.2025

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 08.12.2025

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.12.2025